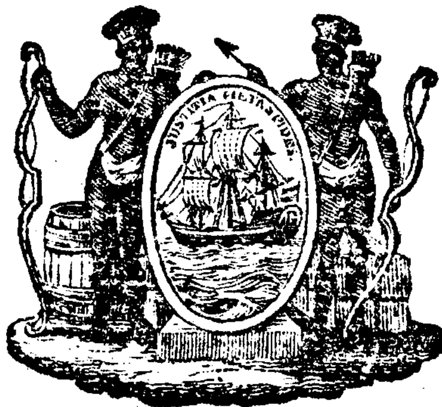
N°. 57. **A°. 1835.**

ZATURDAG, den 18den JULIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE-STAND.

PARAMARIBO, *den 16 Julij 1835.*

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: JOHANNES CHRISTIAAN PALTHE WESENHAGEN *jongman*, geboren alhier, met ELISABETH MARY TYNDALL *jonge dochter*, geboren in het Neder-District *Nickerie*, beiden van de *Gereformeerde Godsdienst* en alhier woonachtig.

In kennisse van mij,
De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. P. TIRION.

PARAMARIBO den 17 Julij 1835. Lazen wij in de *Surinaamsche Courant* en *Letterkundig Dagblad* van Dingsdag den 16den Junij ll. het treurig berigt, dat de vrouw van den kanonnier L. M. FREY, in Garnizoen op de Fortresse *Nieuw Amsterdam*, op Vrijdag den 12 Junij daar te varen, na den aankoop van eenige levensmiddelen ter dezer Stede, weder in een Corjaal, vergezeld onder anderen van eenen mulatten slaaf genaamd WILLIAM, van hier was vetrokken, zonder dat men tot op dien tijd eenig narigt dier Vrouw op de Fortresse *Nieuw Amsterdam* had bekomen en daarom te regt vreesde, dat haar het ergste was overkomen, voorzeker zal het dan evenzeer de grootste verbazing bij onze lezers wekken, als hunne aandoening gaande maken, wanneer zij uit het onderstaand, aan de Redactie van goederhand verstrekt, verbaal, hetwelk door deze Vrouw aan de bevoegde Autoriteit in de Kolonie *Berbice* is gedaan, de gevaren zullen lezen, waaraan ANNETTE MARIA FREY gedurende zoo vele dagen is blootgesteld geweest, tot dat zij aan de zoogenaamde Corantijnsche Kust in de naburige Kolonie *Berbice* is aangeland en haar vertrouwen op Gods hulpe niet alleen met eene treffende uitredding uit een buitengemeen levensgevaar is beloond, maar haar doorgestaan leed daarenboven welra door den onmiddelijken bijstand van het Gouvernement van *Britsch-Guiana* evenzeer als door de menschlievenheid der Autoriteiten en Ingezetenen in de Kolonie *Berbice*, op alle mogelijke wijze, is verzacht, zijnde de geredde Vrouw dadelijk, op last van den heer Gouverneur van *Britsch Guiana*, met den daartoe opzettelijk afgehuurden Franschen Schoener *Aurore* gevoerd bij Schipper GIAÏMO, naar haren Man en Betrekkingen teruggezonden, nadat Zijne Excell., door den heer Sheriff, A. VAN RIJCK DE GROOT, in de gezegde Kolonie, met het ongelukkig wedervaren van ANNETTE MARIA FREY was bekend gemaakt.

Zal voorzeker de lezer met ons instemmen, dat wij, door openlijken dank voor de aan deze Vrouw bewezen menschlievenheid toe te brengen, te kort zouden doen aan onze overtuiging, dat, onder de weldadige wederzijdsche Britsche en Hollandsche Koloniale Gouvernementen ook de Autoriteiten en Ingezetenen over en weder steeds in goede gezindheden jegens elkander zullen wedijveren, dan gaan wij thans liever over, om ANNETTE MARIA FREY zelve te doen verhalen, wat haar, sedert haar vertrek van *Paramaribo* op Vrijdag den 12 Junij ll., is wedervaren.

»Op Vrijdag middag van den 12 Junij ll. omstreeks half twee uren, vertrok ik van het Fort *Amsterdam* naar *Paramaribo* met de Sloep van den Heer VAN GELDER, om vivres te koopen, alwaar ik om drie uren aanlande.

»De noodige aankoop bestaande in Boter, Kaas, Ham, Zeep en Jenever te zamen voor het bedrag van ƒ 55 gedaan hebbende, ging ik daarmede na de Waterkant, alwaar een Schulp-Corjaal vond met twee negers, welk vaartuig mijn Man volgens afspraak mij na had gezonden, om daarmede nog dien dag van de Stad aan het Fort terug te komen.

»Wij verlieten de Stad met het vallen van den avond, met het begin der ebbe; de neger WILHELM zat aan het stuur, den anderen neger wiens naam mij onbekend is, zat na de achterkant, en ik plaatste mij op de middenbank van de Corjaal en zij schepten af.

»Ik bespeurde dat de beide negers beschonken waren, dan de taal niet magtig zijnde, kon met hun niet spreken of voorzigtigheid aantebevelen.

»Alles scheen tamelijk wel te gaan, tot aan den oversteek bij *Jagtlust*, toen ontstond er twist tusschen WILHELM en zijn maat (zoo ik geloof over het scheppen) dewelke tot die hoogte rees, dat den eerstgemelden met zijn schepper den anderen een slag trachte toe te brengen, welke door denzelven wierd gepareerd, dewelke ter zelver tijd WILHELM's hand greep en vast hield. hier door zijn balans verliezende viel hij uit de Corjaal en trok WILHELM bij de hand, dewelke hij vast hield, ook over boord in het water, weinig had het gescheeld of de Corjaal was ter zelver tijd omgeslagen indien strijd, dezelve had water geschept en was half vol; ik schrikte geweldig en dacht niets anders of de Corjaal zoude met mij gezonken zijn en schreeuwde om hulp. — Met een calbas die gelukkig in de Corjaal vond, hoosde ik het water uit en dreef met de felle ebbe na beneden.

»Het weder was onstuimig met zware wind, regen en donder, hetgeen mij alles des te akeliger maakte en waar door mijn gestadig roepen, niet moet gehoord zijn.

»Den geheelen nacht dus in angst en koude, door de felle regen hebbende doorgebragt, bevond ik mij met het aanbreken van den volgenden dag ver na zee uit de rivier gedreven, kunnende ter naauwernood aan de linkerkant het bosch onderscheiden, terwijl aan de regterzijde den wijden Oceaan lag. — Het besef van mijne hulpeloozen toestand gints en herwaarts geslingerd, in eene open en lekke Schulp, tusschen hooge baren, dacht ik alle oogenblikken verzwolgen te zullen worden, in dezen angst bad tot God om mij genadig in mijn groot gevaar te willen zijn en hulp toe te zenden.

»In deze verschrikkelijken toestand hebbe zeven dagen en acht nachten op het water en ten prooi der golven geweest, des daags blootgesteld aan eene brandende zon en des nachts aan de koude door de zware stortregens, welke laatste echter het cenige middel was om mijne fellen dorst te laven, van dewelke als verslonden wierd; eenmaal had mij reeds den dorst gedwongen zeewater te drinken, hetgeen echter kort daarna opwierp; met de zware stortregens ving ik toen de droppels regen op in een kom, met welke mijn dorst laafde.

»De Corjaal lek zijnde zoo moest gestadig het zoutwater uithoosen, en het regenwater hetwelk daarin viel was brak en onbruikbaar, ik leed minder van den honger, vermits met een pennemes hetwelk gelukkig bij mij had, nu en dan een stukje van het mager gedeelte van de Ham sneed en gebruikte, en waar mede het leven behield.

»Eindelijk erbarmde zich God over mij en ik sloeg aan wal tegen het bosch op den vroegen morgen van Vrijdag den 19 Junij, hetgeen nader vernam dat de Corantijn-Kust was — dan helaas! de zware branding tegen de Kust dreigde mijne gewissen ondergang, indien verschrikkelijken angst dacht te zullen bezwijken en ik hield aan het bosch vast en kort daarop begon het water te vallen, en de Corjaal viel droog, ik stapte uit, dankte God voor mijne miraculeuse redding, en wandelde heen en weder op het strand, om een doortogt op het drooge land te vinden, dan dit was te vergeefs, vermits onbekend was. — Met de vloed was weder verpligt in de Corjaal een schuilplaats te nemen om niet te verdrinken, met het hoog water; — in deze onzekeren toestand verkeerde ik van Vrijdag morgen den 19 tot Maandag morgen den 22 Junij, op welke ochtendstond verder dan na gewoonte wandelde, aan een kreek kwam alwaar mij regt met het zoetewater verkwikte; — ik nam het besluit om de kreek te doorwaden, welker diepte mij in het midden, tot aan den hals kwam, en aan de andere zijde gekomen zijnde, ondekte voetstappen; mijn hart sprong van vreugde, en die sporen volgende, kwam kort daarna op een voordam alwaar twee negers, als wachtlieden vond; — deze negers bragten mij op Plantagie *Alness* bij den Heer President Vrederegter van het District, O. L. MUIR, deweike mij zoo wel als de Heeren Planters met alle menschlievendheid hebben bijgestaan en verzorgd; tot dat ik op last van den Heer Sheriff van *Berbice*, na de Stad *Nieuw Amsterdam* ben gezonden, alwaar van kleederen en geld ben voorzien, en om van daar op kosten van hetzelve Gouvernement, naar mijne familie in *Suriname* terug te keeren.»

BUITENLANDSCHE NIEUWSTIJDINGEN.

Extracten uit de Nederlandsche Couranten tot en met den 10den Junij 1835.

Nederlanden.

BREDA, den 5 Junij.

In de bijzondere correspondentie uit Brussel van het *Journal de la Haye* leest men nog het volgende, over het ontworpen plan van een belgisch hulpkorps ten dienste der Spaansche koningin:

»Bij de u medegedeelde bijzonderheden betrekkelijk het ontwerp eener belgische expeditie in Spanje, kan ik thans nog als stellige daadzaak voegen, dat zoodra *Daine* van dit ontwerp mededeeling had bekomen hij eene audientie bij *Leopold* gevraagd heeft om hem er kennis van te geven. *Leopold* heeft zich tegen het expeditie-

plan niet verzet, en ten bewijze daarvan kan aangevoerd worden, dat hij nog tweemaal *Daine* bij zich toegelaten heeft, om hem over hetzelfde onderwerp te onderhouden. Het antwoord van *Palmaert* (die naar Spanje met den voorslag is) is nog niet ontvangen; men wacht het ook niet voor de kwestie der interventie, waarover thans te Parijs en Londen gehandeld wordt, zal beslist zijn. Daar *Daine* en zijne vrienden van meening zijn, dat dezelve geen plaats zal hebben, gaan zij voort toebereidselen voor de uitvoering van het plan te maken, dat, naar hunne meening, vervolgens door de belanghebbende mogendgeden zal bekrachtigd worden. De beruchte gewezen kolonel *Borremans* zal mede onder de hoofd-officieren van het korps behooren; men wil zich van hem bedienen om vele lieden uit de lage volksklasse, waarop hij nog altijd zekeren invloed uitoefent, te werven. Een engelsch officier in deze stad heeft een brief uit Londen ontvangen, waarin hem gemeld wordt, dat het engelsch ministerie over de ontworpen overeenkomst geraadpleegd en haar uitvoerbaar geoordeeld heeft."

Frankrijk.

PARIJS, 5 Junij.

Te Parijs zijn door buitengewone gelegenheid de dagbladen van Madrid van den 29sten Mei ontvangen.

Op dien dag had de Koningin Regentes zich naar de Kamer der Proceres begeven, alwaar ook de Procuradors waren vergaderd. H. M. heeft met de hier volgende aanspraak de Cortes-zittingen gesloten:

»*Doorluchtige Proceres en Heeren Procuradors van het Rijk.*

»Mij in het midden der Cortes bevindende tot de plegtige handeling van het sluiten der tegenwoordige wetgeving, kan ik niet anders dan met genoegen mij voor den geest brengen dat, niettegenstaande de hagchelijke omstandigheden onder welke de Cortes zijn bijeengekomen en de rampen welke de Burger-oorlogen na zich slepen, de verwachtingen niet zijn ijdel geweest welke ik, bij het weder invoeren eener zoo aloude als heilzame instelling had opgevat.

»De wet, tegen den verblinden Prins die de kroon wenscht te overweldigen uitgevaardigd, heeft voor altijd den stempel van verwerping gedrukt op eene zaak die strijdig is met de aloude wetten en gebruiken des rijks, en niet minder met den algemeenen wil der natie, uitgedrukt door hare wettige organen plotseling gestaafd door hare opofferingen en krachts-inspanningen; smartelijk en bedroevenswaardig is de verlenging van eenen worstelstrijd, welks uitkomst niet kan twijfelachtig zijn; intusschen verwoest die strijd provinciën welke een beter lot verdienden, en belet hij dat er de rust zich volkomen herstelle.

»Om eenen eindpaal te stellen aan eenen oorlog tusschen broeders en om de rust van geheel het Koningrijk te bestendigen, reken ik op de hulpmiddelen welke de Cortes zoo edelmoedig aan mijn Gouvernement hebben verstrekt, op de heldendeugd en getrouwheid van het leger, op de dapperheid en de vaderlandsliefde der stedelijke militiën en op de karaktervastheid die het bijzonder kenteeken dezer grootmoedige natie uitmaakt, wanneer zij voor het aanzigt der wereld haar besluit heeft verkondigd.

»Wat nog eene zoo vertroostende hoop meer ondersteunt, is, dat ik met elken dag nieuwe betuigingen van vriendschap en van getrouwe medewerking ontvang van wege de doorluchtige bondgenooten wier beloften, vervat in plegtige traktaten, voor het zegevieren der wettige zaak een nieuwen waarborg geven. De andere mogendheden die mijne doorluchtige dochter als Koningin van Spanje hebben erkend, betoonen dezelfde welwillende gezindheid; en zelfs die Gouvernementen welke voegzaam geacht hebben die erkenning op te schorten, hebben noch het voornemen, noch den wensch te kennen gegeven om tusschen te treden in eene kwestie die hij uits uiting Spanje raakt. Het is integendeel te hopen dat de wijsheid en de geest van voorzienigheid alle Kabinetten in het eind zal doen inzien dat de volkomene bevrediging van het schiereiland, onder de beschermende hoede van den troon mijner doorluchtige dochter, het eenige middel is om eenen slagboom te stellen tegen alle politieke terugwerkingen en staatsomkeeringen, en dat die bevrediging een volstrekt vereischte is voor de algemeene rust van Europa.

»Het moet mij eene streelende voldoening geven u de gewigtige werkzaamheden voor den geest te roepen, in welke gij eene zoo groote rol heb vervuld, tevens met de heilrijke wetten die der natie verblijven zullen als eene eervolle erfenis van de tegenwoordige wetgeving.

»Alleenlijk reeds het doordiept onderzoek van de budgets der uitgaven en inkomsten van den staat, geeft eene onbedriegelijke blijk dat, waar het spoor van orde en openbaarheid wordt betreden, geene misbruiken kunnen blijven bestaan, en heilzame hervormingen achtervolgens moeten worden bewerkt. In het financiënbeheer zijn gewigtige maatregelen genomen, als daar zijn: het regelen der buitenlandsche schuld, als voorloopige en onvermijdelijke maatregel tot heropening der kredietbronnen van den staat en tot het daarin vinden van hulpmiddelen (zoo als zij werkelijk daarna zijn gevonden geworden) om, onder buitengewone omstandigheden, in de uitgaven van den staat te voorzien, zonder verpligt te zijn het volk met nieuwe belastingen en geldheffingen te bezwaren; en indien het hoog belang der zaak, het veelvuldig verschil der meeningen en de onvermijdelijke vertragingen belet hebben om nog in de tegenwoordige, zoo veel omvattende en werkzame hooge staatsvergadering, de regeling der binnenlandsche schuld te voleindigen, zoo zal deze zelfde omstandigheid het Gouvernement tot het besluit brengen om eene grootere bouwstof van toelichtingen en bewijsstukken te verzamelen, en, van zijnen kant, de hinderpalen en moeijelijkheden uit den weg te ruimen, opdat de schuldvorderaars van den staat grootere voordeelen mogen vinden, wanneer deze gewigtige zaak andermaal aan de beraadslagingen der Cortes zal worden onderworpen. Overigens zal de regering, zich het tusschen verwijl van de eene op de andere hooge staatsvergadering ten nutte makende, over alle de hulpmiddelen beschikken, die in hare magt zullen staan om aan alle geregtigde schuldvorderingen te voldoen naar billijkheid en op de wijze welke zij meest geschikt zal oordeelen om het krediet van den staat te bestendigen en te verheffen.

»Maar dit zoo belangvol onderwerp, zoo wel als de overige hervormingen en verbeteringen, aan welke het Gouvernement zijne oplettendheid en zijne werkzaamheden wijden zal, zoude jammerlijk moeten schipbreuk lijden, indien niet tot allen prijs de rust des volks en de handhaving der orde werden verzekerd; en hoezeer ik ook wensche uit mijnen geest de herdenking te verdrijven der gebeurtenissen die op sommige punten van het Koningrijk hebben plaats gehad, heb ik het voegzaam geoordeeld, dat gijl. uit mijnen eigen mond zoudt hooren met welk genoegen ik uwe adressen heb ontvangen, in welke gijl. met zoo vele blijken van getrouwheid mij uwe krachtdadige medewerking aanbiedt om eene uitkomst te verkrijgen, aan welke de ontwikkeling der publieke welvaart, het krediet en de bestendiging der constitutionneele instellingen zoo naauw zijn verknocht. Deze uwe aanbiedingen zijn de hechste steunzuilen van den troon mijner doorluchtige Dochter, het schild voor de regten der natie en de waarborg van haren toekomstigen roem.

»Prent deze beginselen op den geest des volks in, Edele Proceres en Mijne Heeren Procuradores van het Rijk; zorg van uit uwe haardsteden voor derzelver handhaving en behoud, zoo zal zelfs dan, wanneer gij de hooge roeping uwer wetgevende waardigheden niet vervult, uw ijver voor troon en vaderland niet werkeloos blijven."

Publieke Veilingen.

Ter Nieuwe Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer.

Vrijdag, den 17den Julij 1835.

1°. Een Huis en Erf en verdere Gebouwen, aan de groote Rijweg van *Combé*, La. A. No. 7. - *f* 360. *P. van Leeuwen.*

2°. Een Erf en Gebouwen, aan de *Kromme Elleboogstraat*, La. A. No. 98. — *f* 730. *Lucia Alexander de Vries.*

3°. Een Huis en Erf, aan de *Rust en Vredestraat*, La. D. No. 7. — *f* 500. de minderjarige *R. E. Soesman.*

4°. Een Vererfpacht Erf en Gebouwen, aan de *Princestraat*, La. D. No. 83F. — *f* 720. *J. C. P. Feneux.*

5°. Een Huis en Erf en daaropstaande Gebouwen, aan de *Steenbakkersgracht*, La. D. No. 601b. — *f* 2800. *Geertruida Petronella van Brederode.*

Advertentiën.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 15 dezer, het Schip *Dina Maria*, Kapt. A. AHLERS JR., van *Amsterdam*; Passagier: den Heer A. T. HEIDT.

Den 16, de Nd. Am. Brik *Juniper*, Kapt. F. FOSTER, van *Boston*; Passagier: Mejuffrouw A. GLOVER.

Idem, de Nd. Am. Brik *Sarah Ann*, Kapt. C. FITZ, van *Glouchester*.

Den 17, de Fransche Schoener *l'Aurore*, Kapt. MARIUS GAÏMO, van *Berbice*; alwaar zich aan Boord bevind als Passagier: de sedert eenige weken vermiste vrouw van den Kanonnier L. M. FREY.

UITGEKLAARD.

Den 16, het Schip *Piet Hein*, Kapt. W. TURNBULL, naar *Nickerie*.

Den 17, het Schip *Harmonie*, Kapt. A. VAN DER MEIJDEN, naar *Amsterdam*; lading: 258 vaten Suiker, 2 vaten Koper en een partij Kwassiehout.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van B O O N *&* Co.